

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 607/2025-24

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára a sudcov Ľuboša Szigetiho (sudca spravodajca) a Petra Straku v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného Mgr. Petrom Kupkom, advokátom, Hlavná 23, Trnava, proti postupu Mestského súdu Bratislava IV v konaní vedenom pod sp. zn. B3-17Cpr/5/2020 (pôvodne vedenom Okresným súdom Bratislava III pod sp. zn. 17Cpr/5/2020) takto

r o z h o d o l :

1. Postupom Mestského súdu Bratislava IV v konaní vedenom pod sp. zn. B3-17Cpr/5/2020 **bolo porušené** základné právo sťažovateľa na prerokovanie jeho veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a jeho právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.
2. Mestskému súdu Bratislava IV **p r i k a z u j e** v konaní sp. zn. B3-17Cpr/5/2020 konať bez zbytočných prietahov.
3. Sťažovateľovi **p r i z n á v a** finančné zadosťučinenie **1 000 eur**, ktoré mu **j e** Mestský súd Bratislava IV **p o v i n n ý** zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
4. Mestský súd Bratislava IV **j e p o v i n n ý** nahradiť sťažovateľovi trovy konania **949,17 eur** a zaplatiť ich jeho právnomu zástupcovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
5. Vo zvyšnej časti ústavnej sťažnosti **n e v y h o v u j e**.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa, skutkový stav veci a argumentácia sťažovateľa

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 25. júla 2025 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48

ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom mestského súdu (pôvodne okresného súdu). Sťažovateľ navrhuje priznanie finančného zadostučinenia 10 000 eur a náhrady trov konania vo výške 949,17 eur. Rovnako žiada, aby ústavný súd prikázal mestskému súdu v napadnutom konaní konať bez zbytočných prietahov.

2. Ústavný súd uznesením č. k. II. ÚS 607/2025-14 z 13. novembra 2025 prijal ústavnú sťažnosť podľa § 56 ods. 5 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie v celom rozsahu.

3. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že žalobou z 5. februára 2020 (pôvodne doručenu okresnému súdu) sa sťažovateľ domáha vyplatenia náhrady mzdy za sviatok. Dňa 1. júna 2020 sťažovateľ svoju žalobu doplnil. Následne bolo okresným súdom zabezpečené vyjadrenie žalovaného k žalobe. V napadnutej veci bolo vykonané jedno pojednávanie 5. októbra 2022.

4. Výkon súdnictva vo veci sťažovateľa v dôsledku tzv. súdnej mapy prešiel 1. júna 2023 z okresného súdu na mestský súd, kde je vec naďalej vedená pod sp. zn. B3-17Cpr/5/2020. Napadnuté konanie nebolo dosiaľ právoplatne skončené, hoci súdne konanie trvá viac ako 5 rokov.

5. Sťažovateľ argumentuje, že po právnej a skutkovej stránke nejde o konanie zložité, a zároveň uvádza, že ide o pracovnoprávny spor, ktorý spadá do kategórie konaní, pri ktorých sa vyžaduje mimoriadna rýchlosť konania. V súvislosti so svojím správaním sťažovateľ konštatoval, že sa na predĺžení konania nijakým spôsobom nepodieľal, počas celého súdneho konania bol aktívny a súčinnosť a neexistujú žiadne také okolnosti, ktoré by mali byť osobitne zohľadnené na jeho ťarchu pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v tomto konaní k zbytočným prietahom. Podľa sťažovateľa existuje reálne riziko ďalšieho výrazného predĺženia celého konania, keďže po prípadnom rozhodnutí súdu na prvom stupni môže nasledovať odvolacie konanie a ďalšie procesné úkony súdu.

6. Sťažovateľ taktiež argumentuje, že neprimerane dlhé súdne konanie mu vyvoláva a znásobuje stav právnej neistoty a právoplatné skončenie konania má pre sťažovateľa nielen satisfakčný, ale aj ekonomický význam, pretože hodnota finančnej sumy, o ktorú sa sťažovateľ súdi, sa s plynutím času znehodnocuje.

II.

Vyjadrenie mestského súdu

7. Mestský súd sa k ústavnej sťažnosti písomne vyjadril 15. decembra 2025, pričom súčasťou vyjadrenia je aj vyjadrenie zákonnej sudkyne.

8. Predsedníčka mestského súdu uviedla, že celková dĺžka konania reflektuje na správanie strán sporu, zmeny v súdnej mape, kapacitu súdneho oddelenia, ktorému bola vec prerozdelená, ako aj na organizáciu práce sudcov a plánované sťahovanie súdu do novej budovy. Ústavnú sťažnosť sťažovateľa považuje za opodstatnenú, ale požadované finančné zadostučinenie za neprimerane vysoké a ničím zásadným neodôvodnené.

9. Zákonná sudkyňa vo vyjadrení z 2. decembra 2025 (ktorého súčasťou je aj prehľad procesných úkonov v napadnutom konaní) poukazuje na to, že prietahy v konaní sú spôsobené najmä v dôsledku opätovného prerozdelenia spisu, ktoré považuje za neodôvodnené a nesprávne, keďže sudkyňa, ktorá vec prejednávala od roku 2020 do polovice roku 2023, je stále aktívnou sudkyňou a neexistoval žiadny zákonný dôvod na nové prerozdelenie veci. Toto aj zákonným spôsobom namietala. Ďalej poukazuje na to, že jednou z príčin prietahov v konaní je aj zaťaženosť súdneho oddelenia, ktorého je sudkyňou.

10. Zákonná sudkyňa ďalej dodáva, že písomné štádium konania bolo ukončené už v roku 2020, napriek tomu až v roku 2022 bol nariadený termín pojednávania a pojednávania v roku 2023 boli následne odročené z dôvodov na strane sťažovateľa, ale aj z dôvodu prijatia tzv. súdnej mapy, keď bol spis v polovici roka 2023 prerozdelený. Uvádza, že k procesnému postupu predchádzajúcej sudkyne sa nevie vyjadriť, rovnako ani k tomu, aký bol dôvod prerozdeliť spis krátko pred vznikom mestského súdu.

11. Zákonná sudkyňa poukázala na to, že je potrebné vziať do úvahy aj samotné konanie sťažovateľa, ktorý síce podal žalobu na súde 5. februára 2020, avšak vzhľadom na jej obsah súd musel sťažovateľa už pri prvotnom úkone vyzvať na odstránenie väd žaloby, keďže neobsahovala petit.

12. Vo vzťahu k návrhu sťažovateľa na priznanie primeraného finančného zadost'učinenia zákonná sudkyňa uviedla, že z ústavnej sťažnosti nie je zrejmé odôvodnenie výšky požadovaného finančného zadost'učinenia v sume 10 000 eur, ktoré je podľa jej názoru neprimerané aj vo vzťahu k samotnému žalobou uplatnenému nároku.

13. V závere zákonná sudkyňa uvádza, že sťažovateľ prerozdelenie veci ani tvrdenú nečinnosť súdu dosiaľ žiadnym spôsobom nenamieta. Po prerozdelení veci bol sťažovateľ 18. júla 2024 súdom vyzvaný na vyjadrenie, pričom predmetnú výzvu odignoroval, preto ju súd musel opakovať aj s poučením podľa § 102 Civilného sporového poriadku.

14. Vzhľadom na obsah spisu a vyjadrenie mestského súdu ústavný súd nepovažoval za potrebné vyzývať sťažovateľa na zaujatie stanoviska k danému vyjadreniu a podľa § 58 ods. 3 zákona o ústavnom súde vec prejednal a rozhodol bez nariadenia ústneho pojednávania, pretože na základe obsahu podaní a preskúmaného spisu napadnutého konania dospel k záveru, že od ústneho pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

III.

K namietanému porušeniu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, čl. 38 ods. 2 listiny, ako aj práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom mestského súdu

15. Predmetom konania pred ústavným súdom je rozhodovanie o tom, či postupom mestského (predtým okresného) súdu v napadnutom konaní došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy v spojitosti s čl. 38 ods. 2 listiny a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

16. Ústavný súd pri rozhodovaní o ústavných sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (to platí, aj pokiaľ ide o právo podľa čl. 38 ods. 2 listiny a čl. 6

ods. 1 dohovoru) vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (IV. ÚS 221/04).

17. Základnou povinnosťou súdu a sudcu je zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník konania obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie.

18. Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prieťahom, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitost' veci, o ktorej súd rozhoduje (1), správanie účastníka súdneho konania (2) a postup samotného súdu (3). V súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) ústavný súd v rámci prvého kritéria prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa. Podľa uvedených kritérií posudzoval ústavný súd aj sťažnosť sťažovateľa.

19. Pokiaľ ide o právnu a faktickú zložitost' veci, ústavný súd konštatuje, že predmet konania tvorí bežnú súčasť rozhodovacej činnosti všeobecných súdov s ustálenou judikatúrou. Na akúkoľvek právnu či faktickú zložitost' nepoukázal ani samotný mestský súd.

20. Vo vzťahu k správaniu sťažovateľa ústavný súd konštatuje, že sťažovateľ sa o predĺženie napadnutého konania sčasti pričínil, a to v podobe podania žaloby, ktorá neobsahovala základnú náležitosť – petit, a žiadosťou o odročenie riadne nariadeného pojednávania (20. januára 2023).

21. Napokon sa ústavný súd zaoberal hodnotením postupu mestského (pôvodne okresného) súdu v napadnutom konaní, pričom vychádzal zo svojej ustálenej judikatúry, v zmysle ktorej zbytočné prieťahy v konaní môžu byť zapríčinené nielen samotnou nečinnosťou všeobecného súdu, ale aj jeho neefektívnou činnosťou, teda takým konaním, ktoré nevedie efektívne k odstráneniu právnej neistoty (II. ÚS 32/03, IV. ÚS 267/04, IV. ÚS 182/08).

22. Z ústavnej sťažnosti, vyjadrenia mestského súdu a predloženého súdneho spisu vyplýva, že konanie sa začalo doručením žaloby 5. februára 2020. Vec bola pridelená na rozhodnutie sudkyňi JUDr. Dáši Onuferovej. Po výzve na odstránenie väd žaloby (14. apríl 2020) žalobca 1. júna 2020 doplnil žalobu. Okresný súd 25. júna 2020 vyzval uznesením žalovaného na vyjadrenie sa k žalobe, na ktoré žalovaný reagoval doručením vyjadrenia 9. júla 2020. Okresný súd 2. septembra 2020 vyzval sťažovateľa na podanie repliky. K vyjadreniu žalovaného sa sťažovateľ vyjadril podaním súdu doručeným 25. septembra 2020, ku ktorému sa žalovaný vyjadril podaním súdu doručeným 20. októbra 2020. Jediný vo veci uskutočnený termín pojednávania 5. októbra 2022 bol po prednesoch právneho zástupcu sťažovateľa a povereného zamestnanca žalovaného odročený na 25. január 2023 na účely doplnenia dokazovania. Podaním súdu doručeným 20. januára 2023 právny zástupca sťažovateľa žiadal okresný súd o odročenie termínu pojednávania. Na základe toho termín pojednávania bol zrušený a nový termín bol určený na 4. máj 2023, ktorý bol 24. apríla 2023 z dôvodu prekážky na strane zákonnej sudkyne zrušený. Vec bola 11. mája 2023 pridelená

na prejednanie a rozhodnutie sudkyne JUDr. Ľudmile Jančovičovej, ktorá úpravou z 24. októbra 2023 oznámila stranám sporu zmenu zákonnej sudkyne. Na základe úpravy sudkyne z 2. februára 2024 bol súdny spis predložený vyššiemu súdnemu úradníkovi na vykonanie skutkového a právneho rozboru veci. Ten 28. júna 2024 vyzval strany sporu, aby sa vyjadrili k tomu, či sa pokúsili vyriešiť spor zmierlivo, resp. či považujú takéto riešenie za možné, zároveň vypracoval skutkový a právny rozbor veci. K výzve mestského súdu sa žalovaný vyjadril podaním súdu doručeným 31. júla 2024, sťažovateľ podaním súdu doručeným 19. augusta 2024. Na výzvu mestského súdu z 28. augusta 2024 sťažovateľ svoje vyjadrenie zopakoval a doplnil ho aj o vyjadrenie k vyjadreniu žalovaného 27. septembra 2024. Z úradného záznamu zákonnej sudkyne z 18. novembra 2025 vyplýva, že termín pojednávania bude nariadený bezodkladne po tom, ako bude možné uviesť miesto a čas pojednávania vzhľadom na plánované sťahovanie súdu do novej budovy po 1. januári 2026.

23. Z uvedeného je nesporné, že napadnuté konanie ako celok je poznačené zbytočnými priet'ahmi a nesústredeným postupom súdu, k čomu zjavne prispela aj zmena v osobe zákonného sudcu a zaťaženosť súdneho oddelenia. Ústavný súd opakovane dáva do pozornosti, že od účastníkov konania obracajúcich sa na všeobecné súdy s dôverou, že bude v ich veci spravodlivo a včas rozhodnuté, nie je možné spravodlivo požadovať, aby „strpeli“ nedostatky na strane všeobecného súdu (resp. štátu) spôsobené zlou organizáciou práce či v dôsledku nedostatočného personálneho obsadenia súdov. Ústavný súd v zmysle už svojej konštantnej rozhodovacej činnosti zdôrazňuje, že štát je primárne zodpovedný za to, aby zabezpečil dostatočné personálne a materiálno-technické podmienky pre riadny výkon spravodlivosti a nedostatky v tejto oblasti v žiadnom prípade nesmú byť na ujmu právam účastníkov konania, v tomto prípade sťažovateľa.

24. S prihliadnutím na ničím neodôvodnenú dlhodobú nečinnosť súdu (v období od ukončenia písomného štádia napadnutého konania a prípravy na pojednávanie z 2. novembra 2020 do nariadenia termínu pojednávania 2. apríla 2022), ako aj na následnú neefektívnu činnosť mestského (predtým okresného) súdu ústavný súd dospel k záveru, že postupom mestského súdu v napadnutom konaní bolo porušené základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, čl. 38 ods. 2 listiny a jeho právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (bod 1 výroku nálezu).

IV.

K návrhu na prikázanie vo veci konať

25. Sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd prikázal mestskému súdu vo veci konať bez zbytočných priet'ahov.

26. Podľa § 133 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde ak porušenie práv alebo slobôd vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

27. Vzhľadom na skutočnosť, že napadnuté konanie nebolo v čase rozhodovania ústavného súdu právoplatne skončené, ústavný súd podľa čl. 127 ods. 2 ústavy prikázal mestskému súdu, aby v napadnutom konaní konal bez zbytočných priet'ahov (bod 2 výroku nálezu).

V.

Primerané finančné zadosťučinenie

28. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy v spojení s § 133 ods. 3 písm. e) zákona o ústavnom súde ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

29. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti žiada priznať primerané finančné zadosťučinenie 10 000 eur, ktoré považuje za primerané dobe trvajúceho súdneho konania a vzhľadom na už nezvratný stav, ktorý vznikol narušením právnej istoty spočívajúcej v možnosti domôcť sa svojich práv v konaní bez zbytočných prietáhov.

30. Cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen deklaráciu porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez porušovania základného práva (IV. ÚS 210/04).

31. Ústavný súd konštatuje, že zásah do sťažovateľovho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, resp. práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote si vyžaduje priznanie finančného zadosťučinenia. Pri rozhodovaní o primeranom finančnom zadosťučinení ústavný súd vychádzal zo zásad spravodlivosti, z ktorých vychádza aj EŠLP, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu. Súčasne sa pritom riadil úvahou, že cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je síce zmiernenie nemajetkovej ujmy, avšak nie prípadná náhrada škody (porovnaj Ivan a Martin Medić proti Chorvátsku, rozhodnutie z 5. 2. 2009, č. 55864/07; Roje proti Chorvátsku, rozhodnutie z 25. 6. 2009, č. 8301/06, ale aj rozhodnutia ústavného súdu III. ÚS 75/01, IV. ÚS 15/03).

32. Ústavný súd považuje sťažovateľom požadovanú sumu finančného zadosťučinenia za neprimeranú, resp. preexponovanú. S poukazom na doterajšiu dĺžku napadnutého konania, jeho význam pre sťažovateľa, s prihliadnutím na správanie sťažovateľa je podľa názoru ústavného súdu primerané priznať sťažovateľovi finančné zadosťučinenie 1 000 eur (bod 3 výroku nálezu). Vo zvyšnej časti požadovaného finančného zadosťučinenia ústavný súd ústavnej sťažnosti nevyhovел (bod 5 výroku nálezu).

VI.

Trovy konania

33. Podľa § 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti nahradil inému účastníkovi konania alebo štátu trovy konania.

34. Ústavný súd priznal sťažovateľovi nárok na náhradu trov konania v celkovej sume 949,17 eur (bod 4 výroku nálezu). Pri výpočte trov právneho zastúpenia sťažovateľa ústavný súd vychádzal z vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov [ďalej len „vyhláška“ (§ 11 ods. 3, § 13a, § 16 ods. 3 vyhlášky)]. Základná sadzba odmeny za úkon právnej služby uskutočnený v roku 2025 je 371 eur a hodnota režijného paušálu je 14,84 eur. Sťažovateľovi

vznikol nárok na náhradu trov konania za dva úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie sťažnosti ústavnému súdu). Priznanú odmenu ústavný súd zvýšil o 23 % daň z pridanej hodnoty (ďalej len „DPH“), pretože právny zástupca sťažovateľa je platiteľom DPH (§ 18 ods. 3 vyhlášky).

35. Priznanú náhradu trov konania je mestský súd povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu sťažovateľa do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu (§ 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

36. Podľa čl. 133 ústavy toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. januára 2026

Peter Molnár
predseda senátu